

Datum : 29 December 2017
Kenmerk : ASD20170021
Aan : het college van B en W van de Gemeente Oss
Betreft : Ongevraagd Advies Ontwikkelagenda 2018-2022

Geacht college,

Op 19 december jl is de kenniskring jeugd van de Adviesraad Sociaal Domein in overleg geweest met de ambtenaren van de gemeente Oss over de ontwikkelagenda 2018-2022. Daarin wordt de verbinding gelegd tussen jeugdhulp en passend onderwijs. Na de informatieve presentatie hebben we een goede inhoudelijke discussie gevoerd. Afgesproken is om onze visie in een ongevraagd advies met u te delen, zodat dit nog meegenomen kan worden in de uiteindelijk versie die 18 januari wordt gepresenteerd in het regionaal bestuurlijk overleg.

Wat wij u willen meegeven, is het volgende:

In de plannen en de kaders die in de presentatie van de ontwikkelagenda 2018- 2022 genoemd werden, is zichtbaar, dat er serieus gewerkt wordt aan pogingen om de schotten tussen onderwijs en hulpverlening weg te halen.

Het feit, dat wat we nu doen, voortkomt uit de Salamanca- en Barcelona- akkoorden drukt ons met de neus op het feit dat veranderingen langzaam gaan.

Toch is er verandering te zien, met name op de werkvloer. De verandering in de achterliggende structuur verloopt trager.

Volgens ons is het echt essentieel, dat we het niet meer hebben over onderwijs (opgedeeld in PO, VO, MBO, HBO/ WO) en jeugdzorg, maar dat het gaat over opgroeien, opvoeding, persoonlijke vorming en professionele vorming. Ook binnen de departementen is het van groot belang om die (om)slag te maken.

Wij zien veel goeds in het in de school brengen van jeugdhulp. Hierdoor ontstaan teams rond kinderen en jongeren die elkaar kennen en snel en efficiënt samen kunnen werken en op kunnen treden.

Dit is ook een voorwaarde om te realiseren, dat er echt met "een gezin- een plan" gewerkt kan gaan worden.

In onze discussie kwamen we telkens terug op het thema "attitude". Verandering zit niet meer zozeer in het veranderen van systemen en nog meer cursussen en kennismakingen enz., maar in verandering van basishouding/ attitude.

Een lastig onderwerp, omdat we jaren gewend zijn geweest om vanuit regels, wetgeving, systemen, protocollen en financiën te denken en ons daar veilig bij voelen.

We zouden graag zien dat we met een andere attitude creatief, innovatief en onderscheidend gaan denken en daarmee bestaande kaders gaan doorbreken. De leraar, mentor, zorgcoördinator, hulpverlener zullen zich gesteund, gedragen en aangemoedigd dienen te voelen door hun organisatie/school en gemeente, wil deze attitude-verandering van de grond komen.

Cliëntervaringen leren ons wat hen geholpen heeft, of wat helpend zou zijn geweest.

Dat blijkt steeds terug te voeren op: aandacht, iemand die het lef had om te vragen hoe het met je gaat, hoe het thuis is en wat jou helpt. Menselijke aandacht en oprechte betrokkenheid van een leraar, conciërge, mentor, hulpverlener, daar draait het om. Dat begint met; "vragen en luisteren", naar het kind/ de jongere en naar zijn ouders/opvoeders. Het signaleren van bijzonder gedrag en doorvragen naar de oorzaak, een veilig luisterend oor bieden op school en

in de hulpverlening. En steeds bij alle hulpvragen in overleg met het kind en zijn ouders/ opvoeders handelen. Over welke problemen het ook gaat: kind als mantelzorger, armoede, psychiatrische ouders, (seksuele) kindermishandeling, (digitaal)gepest worden enz. Samen in beeld krijgen wat echt nodig is voor een zo goed mogelijke ontwikkeling. Die positieve ontwikkeling is immers het doel waar alle betrokkenen naar streven. Daarin moeten de systemen in onderwijs en hulpverlening niet leidend zijn, maar moeten steeds de logische stappen gemaakt kunnen worden die samen met het kind en de opvoeders vorm hebben gekregen.

Advies;

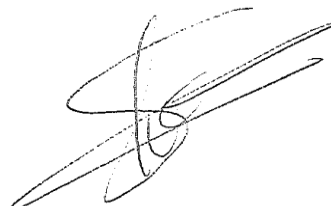
- Stel de Ontwikkelagenda op vanuit bovenstaande visie.
- Gebruik begrijpelijke taal.
- Geef vooral aandacht aan de basishouding, de attitude waar vanuit gewerkt zou moeten worden. Geef daar sturing aan in de zin van ondersteuning en aanmoediging.
- Leg niet meer vast dan noodzakelijk.
- Denk niet in afkortingen;
- Denk niet in vast aanbod of projecten.
- Denk vanuit het kind. Elk kind is uniek en heeft iets anders nodig.
- Kinderen weten vaak zelf wat ze nodig hebben; ga uit van hun eigen krachten en talenten en ondersteun in het zoeken naar oplossingen.
- Vlieg die expertise in, die op dat moment bij dit kind nodig is.
- Vraag je bij alle formulieren en registraties af wat het eigenlijk toevoegt en schrap alles wat overbodig blijkt.
- Vraag je bij elk overleg of plan af wat het eigenlijk toevoegt en schrap alles wat overbodig blijkt.
- Geef de leraren/zorgcoördinatoren/mentoren/hulpverleners de ruimte en ondersteun ze om te doen wat logisch is, denkend vanuit en met het kind.
- Denk over grenzen heen. Dit biedt kansen en mogelijkheden en zou een natuurlijk proces zijn in de hulp en ondersteuning die geboden wordt. Denken vanuit mogelijkheden zou dan leidend kunnen zijn.
- Doe het samen; kind/jongere- ouders- leraar- hulpverlener
- Leer van elkaar.
- Doorbreek vaste patronen van denken en handelen; houd elkaar scherp.
- Vraag je bij alles af; als we dit niet doen; missen we dan wat?
- Gebruik uitsluitend kaders, die echt nodig zijn.

Wij vertrouwen erop dat er een mooie Ontwikkelagenda komt, met als doel dat alle kinderen en jongeren zich positief en gezond kunnen ontwikkelen in een veilige omgeving, vanuit menselijke aandacht en oprechte betrokkenheid.

Met vriendelijke groet,

Jaap Kool, voorzitter
Adviesraad Sociaal Domein

Ellen Roskes
Voorzitter kenniskring jeugd